

Semblança



Sombrero de San Vicente Ferrer, que se conserva en el Convento de Lyon.

El pare Vicent Ferrer,
home d'alçada mitjana
—com el veié Jacomart—,
era de faç allargada;
pòmuls sortints i de crani
perfecte, on hi hauria calba
dessota el negre barret.
Fina la pell de la cara
però pel sol dels camins
i dels anys, ya recremada.

Ni prims ni grossos els llavis
que vibren per la paraula
tota foc, tota entusiasme,
feta doctrina cristiana.
I sota els arcs de les selles
una serena mirada,
ans ulls fermes però amorosos
per a aprofundir en l'ànima.
El nas és considerable
mig partint —és clar!— la cara

Vora els polsos, uns cabells
rossos, de poca llargària,
com exornant les orelles
una, de l'altra, germana.
Si els pòmuls eren eixits,
era enfondrada la galta.
Si els ulls tenia serens,
intel·ligent, la mirada.
Si tenia el front de savi,
la febre l'alimentava.

i era tal la simpatia
que sa figura emanava,
no obstant ésser tan austera,
que tota gent, tota raça
el veia transfigurar-se
per la veu sonora i clara,
pel seu esguart sereníssim
i gesticulació ampla.
Ja no era lleig fra Vicent
quan la gent arravatava!

Era un home molt sensible
perquè al cor sa viva flama
s'encenia a tots els vents
de la predicació santa
i no obstant sa vida pura
i sòbria —sobrietat tanta—
quan capficat en assumtes
tots de crítica importància
tenia crisis nervioses
—malalties que passava—.

La força de voluntat
era en ell tan extremada
que tota la seua vida
des de la més tendra infància
fins a l'hora de morir
va ser de ferro i de brasa.
Per sa ferma voluntat
va triomfar tant si era amarga
la realitat del viure
com si era doiça i rossada.

I és que el sentit cristianíssim
i el de la immanent substància
de la doctrina del Crist
que amb tanta fe predicava
sòlidament recolzats
amb caritat i esperànça,
amb estudi i oració,
féu possible que triomfara
una vida virtuosa,
una vida sempre santa.

El retrat de San Vicent
que es conserva en una taula
que va pintar Jacomart
ens dóna aquesta semblança.

CARLES SALVADOR †

Del «ROMANCER VICENTI»,
obra premiada per l'Ajuntament de
València en les festes del V Cen-
tenari de la Canonització de Sant
Vicent Ferrer, any 1955.